

Felvidéki Híradó.

POLITIKAI HETILAP.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 " "
Negyed évre	2 " "
Egyes szám ára 20 fillér	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségére, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivataltalra czimezve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések jogutányosabban, árszabály szerint. —
Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árkában — minden bel- és külföldi hirdetési iroda eladog.
Nyitlitter soronként 40 fillér.

Már most előre!!

Az Országos Magyar Szövetség, amelynek előkészítő szervezkedését oly meleg érdeklődéssel és szeretetteljes gondozással kísértük, f. hó 19-én Kassán, fényes körben, a magyar arisztokrácia és intelligencia számos képviselőjének jelenlétében megalakult.

Nagyon dobban a szívünk, amikor a hosszas és mindenre kiterjedő gondos munkának eredménye gyanánt ezt leírhatjuk.

Ami megmozdult a magyar társadalom, hogy a nemzetiségek ellenében eddig szörványosan megnyilatkozó *védekezésnek az egész országban egységes irányt biztosítson*, amelynek révén remélhetjük, hogy az egységes magyar állameszme nem lesz többé fikció, hanem az a szent valóság, amelynek elérése minden magyar ember lelkének hő vágya. Nincs mit restelkednünk, mi csak védekezünk. Csak védekezni akarunk a nemzetiségek tulkapásai ellen, vagy helyesebben mondva a nemzetiségi agitátoroknak aknamunkájt akarjuk szétrobbantani, sőt lehetetlenné tenni, hogy más ajku testvéreinket ellentük lázithassák és azt a jó viszonyt, mely évszázadok, ezer év óta egybekapcsolt bennünket, meglázhathassák.

Nem a másjaku lakosság ellen irányul a mi akciónk, hanem azok ellen, akik nem a honban magában, hanem azon kívül, nem velünk, de másokkal karöltve keresik boldogulásukra, vélt s reálméiknek orvoslását. Az Országos Magyar Szövetség magasztos és hazafias céljait lapunk előző számban ismertettük. Ezt tehát nem ismétéljük. De jóleső örömmel örökítjük meg lapunk hasábjain is annak a nevezetes ülésnek lefolyását, mely az Országos Magyar Szövetségnek megalakulását kimondotta.

A vármegyéhez nagytermőben összegyűlt sokaság lelkesen éljenzt, amikor az Országos Magyar Szövetség végrehajtó bizottsága Esterházy János gróf vezetésével bevonult. Jelenvoltak a többi közt: Péchy Zsigmond főispán, Rakovszky alispán, Takács Menyhért járszói prelátus, Komlóssy Ferenc dr. kanonok, Lesskó

István prelátus, Kozora apátplébános, Révész Kálmán ev. ref. főesperes, a jogakadémia, főigazgató, főreáliskola igazgatói és tanárai. A végrehajtó bizottságot, mint házigazda Rakovszky alispán üdvözölte, örömeinek adván kifejezt, hogy ez újabb hazafias mozgalom Kassából indul ki s éppen abból a teremből, amely annyi nevezetes mozgalomkeletkezésének kiinduló pontja volt.

Esterházy János gróf lendületes program-szerű beszédében kifejtette a szövetség célját, amely, ugymond, nem lehet egyéb, mint összefoglalása a magyar társadalom összes erőinek a magyarság nagy nemzeti érdekei védelmére. Meg kell teremteni a magyar társadalomban a kölcsönösség érzését, mert csak ennek lehet eredménye, hogy az ország magyarul lakta vidéke nem fogja közömbösen nézni azoknak küzdelmét, akik az ország határai felé a magyarság végváraiban harezolnak az állambomlasztó törekvések ellen. Kassát azért választotta a végrehajtó bizottság, mert nemcsak ősi fészke, volt a multban a legnagyobb mozgalomnak, de polgársága ma is első sorban harezol a magyarság nagy érdekében. Az új szövetség nem a hazafias frázisok, hanem a tettek orgánuma akar lenni. Célja a hazafias munka s azt hiszi, hogy az alapszabály-tervezetben le van rakva alapja mindannak, ami e munka sikerét biztosíthatja. Főlkéri János Benedeket, hogy ismertesse meg amaz irányelveket, melyek zsinórmértékül szolgáltak az alapszabályok elkészítésében.

János Benedek professzor részletes előadásban fejtette ki az alapszabályokban megnyilatkozó vezérgondolatokat, kérve a közgyűlést, hogy fogadja el általánosságban tárgyalás alapjául. Berecz Gyula indítványára a gyűlés nemcsak általánosságban, de részletességben is elfogadta az alapszabályokat.

A tisztikar megválasztása előtt Takács Menyhért járszói prépost lángoló hévvel előadott s rendkívül nagy lelkesedést keltett beszédében üdvözölte az alakuló szövetséget II. Rákóczi Ferenc székvárosában. Hangoztatta, hogy sohasem volt nagyobb szükség a magyarság tömörítésére, mint most s miután meg van

győződve, hogy a szövetség tisztelni fogja a tradíciókat, a törvényt, az erkölcsöket, maga is a szövetség tagjúl ajánlközik. Elnökül Esterházy János gróft ajánlja, kinek hazafias buzgóága és nagy tehetsége biztosítja a sikert.

A nagy tetszéssel fogadt beszéd után Esterházy János gróf, utalással arra, hogy a nagy munkában segítő társra van szükség, társelnökként Takács Menyhért járszói prépostot ajánlja. A közgyűlés az indítványt élénk helyesléssel fogadta és elnökül Esterházy János gróft, társelnökké Takács Menyhért járszói prépostot választotta meg. Zbóray Miklós országgyűlési képviselő felszólalása után Takács Menyhért kinyilatkoztatta, hogy a választást elfogadja.

A tisztikar ezután egyhangu választással a következőképpen alakították meg: alelnökök Herzeg Ferenc és Moldován Gergely dr.; a társadalmi osztály elnöke Blaskovich Sándor; a gazdasági osztály elnöke Baross János dr.; titkár János Benedek dr.; jegyzők Csányi Gusztáv és Szilágyi Károly; pénztáros Molnár Károly; elnökök Lénárt Sándor; házuary Téry Kálmán; ügyész Töldy Géza dr. A választmány a következő tagokból alakult meg: Zichy Jenő gróf, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Bartha Miklós, Bedő Albert, Rákosi Viktor, Bereczik Árpád, Berecz Gyula királyi tanfelügyelő, Péchy Zsigmond főispán, Vígázó Ferenc gróf, Wilczek Frigyes gr., Szemere Miklós, Thuróczy Vilmos, Zbóray Miklós, Komlóssy Ferenc prelátus, Rakovszky István alispán, Bulla György alispán, Münster-Tivadar polgármester, Beniczky Kálmán alispán, Alpari József királyi tanfelügyelő, Ballagi Béla dr., ifj. Justh György főispán, Beóthy Zsolt, Csajthay Ferenc, Komjáthy Béla, Sándor József, Vázsonyi Vilmos, Éder Ödön, Thuránszky Zoltán, Hermann Antal egyetemi tanár, Lesskó István prelátus, Kozora Endre prépost, Révész Kálmán, Sebestyén József dr., Ruszt József, Moór Gyula ev. ref. esperes, Horváth Balázs dr., Esterházy Sándor, Szóts Pál, Dugovich Titusz, Elek Pál, Vagyon István, Hangay Oktáv, Halász Ferenc.

A választmányi tagok közül Zichy Jenő

A „FELVIDÉKI HIRADO“ TÁRCZAJA.

A NŐKRŐL.

— A „Felvidéki Híradó“ eredeti tárczája. —

Írta: Jankó László.

(Folyt.)

A ezopfos Chinát röviden, de mégis eléggé jellemzőhjük ama véleményének idézésével, hogy az „aszszonyok nincsen lelke.“ Ezt tartják ők s így is bíának a nőekkel. A férjnek joga van rá, hogy nejt üsse, verje, éheztesse s el is adhassa, ha azt épen jónak látja.

Már más viszonyokat találunk Japánban. Régeböben ugyan itt is más volt a helyzet, t. i. a nők el voltak zárva a világról, férjeik nélkül sehol meg nem jelenhettek s a férj nejt magától bármikor eltaszithatta. Japán azonban legutóbb érinkezővén Európával, változott a viszonyok. Az európai felfogás mindinkább terjed köztünk s a leányoknak elég szabad helyzetük van, kedvük szerint tetszeleghetnek is maguknak. Arcukat pirosítják, ajkukat pedig bronzszíntre festik. Azt hiszik, hogy ez a esőket akadályozhatja. De legkevésbé! Ők a esőköldöknek nem gyakorolják, mondhatjuk, nem ismerik. Náluk nincs arra szükség, amit megrettek az amerikai Virginia államban nevezetesen, hogy 25 dollár büntetés szabtak a nyivános esőköldözásra.

Ha asszony van a fűre, örökösen kaezagni tudó, kíváncsiszkodó japán-leányzóból, helyzete már kissé füg-

göbb lesz az előbbinél. Mitán felfikünk kívül másnak is tetzenünk már így is fölszemes: szokásos az aszszonyoknál a fekete ruha viselete, azonkívül a szemöldökük kiszakgatása s a fogaknak fekete-re való befestése. Egytöl-egyik különleges kedvtelés!

Azsia után tekintünk végül az u. n. „legsötétebb Afriká“-t. Afrika benszfolt törzseinek legnagyobb részénél a nők helyzete sanyarú. Így látjuk a hottentotálnál, a kaffereknél, meg a négereknél.

A hottentotálnál a házi gond, az összes munka mind a nők vállait terheli. Vándorlásuk közben a polgyásokot is a nők cipelik, hasonlólag az igavonó állatokhoz. Ha pedig dolgoznia kell a hottentotta nőnek valamit, pl. a földet kell művelnie, akkor gyermekét a hátára köti s úgy végzi munkáját. Ilyen élet s ilyen bánásmód mellett nem esoda, ha természetük bántortalan, visszaházódó s nem esoda, ha — mitán különben is igen korán mennek férjhez — nagyon hamar megöregszenek. Nekik csak az élet tövisi jutottak.

A többnéjtűség ugy a hottentotálnál, mint a kaffereknél meg van engedve, de azok nem igen élnek vele. Nem azért, mintha a rossz nyelvek állításához hasonlóan ők is azt tartanák, hogy „sok asszony (sok köllség, sok bosszuság“, hanem mert meg Afrikában is olyan nehéz a megélhetés, hogy a különben is kénytelen hettentották, meg a kafferek nem igen áltoznak utána. Különböben is sokba kerül a nőállítás, mert a feleségért az após számára teleneke kell a vételárat kifizetniük.

Hasonlók a jelenségek a különböző néger törzseknel is. A körülmények hatása alatt a nők náluk is erősen magukba zárkóztak s teljes lemondással viseltetnek sorsuk iránt. Talán ennek tulajdoníthatjuk ama valóságos amazoni jelenséget, mely egyes törzseknel fonnál, t. i. hogy a főnök testőre a nők soraiból kerülnek ki. Ez valóság, még pedig annyira, hogy akárhny esetet említenek, mikor helyüket e nők harezban a férfiaknál is keményebben megállották. S akárhányszor futottak már a vitez legények, mikor a nő testőrök a legnagyobb halálmegroccsallal rohantak a veszedelebe.

A negereknél is divik a többnéjtűség. Azt mondják, — én nem tudom — hogy az ashtani királynak 3333 felesége van. Ezek azonban nagybőrára eselődjei, mert az ashtani király ö felesége sem olyan gazdag, hogy ennyi asszonyt illően eltarthasson.

Csak sajnálnunk lehet a fekete szépeket, kiknek az életből legtehetőbb csak azon esekély örömitik van, hogy magukat ehezomázák s apró esesebesékekkel telengassák, még pedig sokszor oly módon, hogy azoknak elhelyezése előttünk a legnevezetesebb. Átfurják az orrezimpát, a füleket s bele korallkat illesztenek. Ha koralljuk nincsen, megteszi az elefantés vagy bámi egyéb esont, más hiányában pedig szűkségből egy datolyanag. Ezel diszelegnek azután. Rengeteg karperce, kagyló s gyngyű főccségeik. Sokszor meg ajkukat is átfurják, hajukat pedig, melyet naponta zsírral, fagygyuval, hamuval és földdel kennek, számtalan tinesbe fonják.

Folyt. köv.

gróf mondott köszönetet a megválasztásért, kijelentvén, hogy a szövetség alakulását helyesli s anyagilag és munkájával támogatni fogja. A lelkes beszédet a közgyűlés tagjai nagy tetszéssel fogadták.

Főelővástak a nagyszámban érkezett üdvözlő táviratokat, ezek közt az E. M. K. E., P. M. K. E., Nemzeti Szövetség, az egyetemi ifjúság, Rákosi Jenő és Herezeg Ferenc táviratát; bejelentették, hogy az Erdélyi Kárpátgyesület Hermann Antal egyetemi magántanár, az E. M. K. E.-et Jancsó Benedek képviseli. Kovács Zsigmond a kassai Kazinczy-kör nevében elővázolta a megalakult szövetséget. Ezután az elnökök köszönetet mondott Abaujtorna vármegye és Kassa város közönségének és a közgyűlést a jelen voltak lelkes éljenzése közben beeresztette.

Az Országos Magyar Szövetség így megalakulván, munkásságát és szervezkedését azonnal megkezdi.

Gróf Esterházy János, ez a lelkes főúr, aki nemcsak hazafias buzgalommal tűnik ki, de mint a magyarországi nemzetiségi mozgalmaknak legéberebb figyelője, a viszonyok alapos ismeretével fog a munkához, teljes garanciát nyújt széles látókörével is arra, hogy ezen nagyszabású Szövetség nemcsak megközelíteni, de el is fogja érni azokat a magasos célokat, amelyeket zászlajára írt. A szervezést meg van, most a magyar társadalomtól függ, hogy a kiáltó szöveget meghallja és ezereivel síessen a kibontott zászló alá!

Már most bátran, gondosan, Isteben, ügyünk igazságában bízza, előre!!!

Pánzlavó egyletek. A „Szövetkezők”-nek lapunkkal folytatott legutóbbi polemiáját a „Nár. Nov.” egyik közelebbi száma szóról-szóra közli, de már arról nagy bőlemben halgat, amivel mi a „Szövetkezők” ellen érvelünk, t. i. hogy a falusi és kisvárosi fogasztási szövetségeknek igenis melegágyai ugy az antiszemitizmusnak, valamint az ultratókai veszedelmes, hazafiatlan törekvéseinek is, a „Nár. Nov.” pedig hallgatagon elismert, de azért elég hangosan igaztó orgánuma ennek az iránynak. Már maga az a tény, hogy a „Nár. Nov.” ezáltal egyetért a „Szövetkezők”-sel, észreérthető, kiábrándíthatná e lapot és az általa képviselt egyesületet; ha azonban még ezután is oly kevés körültekintéssel folytatnák működésüket, mint eddig is azt, amit a felvidéki magyarság nagy furdalással felépit, ismét lerombolják, még erősebben fogunk küzdeni ellentük.

Hát még mi ?

Az a szerencsétlen órában született hadiparancs, amely az országszerte uralkodó igazgatótságot még növelte, mivel ugy magyarázható, hogy a magyar nemzet ellen fordul, még az osztrák sógorok nem jöt oly kapóra, mint a mi tót agitátoraink, akik azt ugy fogadták, mint a magyar hegemonia végének a kezdetét. Ők, akik minél az u. n. nemzetiségi törvényre szeretnek hivatkozni, amely pedig az ezen ország összes népeit a magyar nemzet testéhez tartozóknak mondja, mítsen akarnak tudni e nemzet kívánságairól, követeléseiről, sőt nyíltan és vakmerően az ellenfél mellé állnak, azzal tartanak. A mi hadseregünk, az, amelyben fiaink ifjúkoruk legszebb éveit töltik, ahol esetleg tesztük épységét, sőt életüket is feláldozni tartoznak a hazáért és a királyért. — legyen osztrák, eszl, német, vagy akár orosz, éppen csak magyar ne legyen. Mintha nem is léteznék Magyarország, magyar nemzet ezen a földtekén!

A tót lapok politikai s egyéb szemléi csak ugy hazugságnak a magyarellenes ezütmunkától, borsos kijelentésektől, rágalmaktól. Ugy állítják oda ezt a magyar nemzetet, mint a mely megszólván eszl Ausztria, no meg a nemzetiségek kegyelméből van s amelynek egy alkalmi hatalomszó véget verhet.

A „Slovenský Týždenník” besztercebányai tudósítója a madarónokról és törekvéseiről szólva, egész komolyan azt követeli, hogyha a magyar nyelvvel, ugy a tót a tót nyelvet követelheti magának vezényelvnek. Persze nem tudja ez a tót zatyafi, hogy még ma is igaz, ami valamikor a régi Rómában igaz volt, hogy: „Quod licet Jovi, non licet bovis”. — Mikor a magyar nemzet a magyar nyelvet óhajítja s követeli vezényelvnek a magyar hadseregnek, ezt mint önálló, államantartó nemzet teszi és teszi azon jognál fogva, amely őt a törvény szerint is megilleti.

Ez nemzeti jog s mivel e hazában csak egy nemzet van, amely egységes és amely magyar — tót, horvát, rác, oláh vezényelvről szó sem lehet. A tót nemzetiség csak egy része a magyar nemzetestnek; majd ha a magyar nemzetiség része lesz a tót nemzetestnek, akkor álmódóznak a tót utra a tót vezényelvről. De a meddig jobb szeretik, ha fiaikat németül vezénylik, a magyar vezényesztő pedig perhorreszkálják, — ne várják tőlünk, hogy őket tisztességes és becsületes hazafiatlank tartssuk.

A zsolnai iparkiállításról.

V.

Kapuzárskor még csak néhány sorral térünk vissza a zsolnai kiállításra, amelyet érdeme szerint méltattunk és bírtunk, mint ahogy ez tisztűnk, kötelességűnk képezte.

Kétségtelen, hogy a rendezőségnek hazafias, szép céll lebegett a szemük előtt, amikor a kiállítás rendezésére vállalkoztak és kétségtelen az is, hogy ez sok munkával, fáradsággal, no meg kellemetlenséggel is járt. Több körültekintéssel, nagyobb szakértelemmel azonban ezeknek a kellemetlenségeknek is eljött lehetett volna venni. Erről már szoltunk lapunkban, valamint arról is, hogy a zsűri némely tagjai aligha állottak feladatul magaslátán. Megtudtunk egyetmást ennek a működéséről, de ezt nem tesszük szóvá, valamint hogy azt sem tesszük bírálat tárgyává ezáltal, hogy a díjakat igazságosan, érdem szerint itették-e oda, mert még nem volt kiállítás, amellyel mindenki meg lett volna elégedve. A zsolnai kiállítással is csak így lesz s már tel is hangzomk itt-ott a panaszok. Ezáltal ezekkel sem foglalkozunk még, de közülük főmunkatársunknak a felszólalását, amelyet még a díjak odaítélése előtt írt és amely következőképen szól:

„A zsolnai Felvidéki Újság a F. H.-val folytatott polemiája közben azon indízkérczióra is ragadtatta magát, hogy a kiállítási zsűrinek egy ellesett véleményét közölte, amely szerint kétely merült volna föl a zsűrinél aziránt vajjon a töröcszentmártoni állami iparostanoneziskola kiállított rajzai tényleg az illető tanuló munkái-e?

Miután ez egyenes meggyanúsítása az illető kiállító iskolának és rajztanárának, amelyet én, mint ezen intézetnek szervezője és igazgatója, hallgatással nem mellozhaték, azt a tiszteletteljes kérdést intézem a zsolnai kiállítás igazgatószághoz és az illető zsűrihez, vajjon tényleg merült-e fel s fejeztett-e ki az említett kétely s az ő — az igazgatóság és a zsűri tudtával és beleegyezésével írta-e a Felvidéki Újság vonatkozó közleményét?

A közönség tájékoztatására pedig megjegyzem, hogy az illető iskola által kiállított rajzok mindegyikén ott van az illető tanulónak a neve s miután a zsolnai iparkiállítás oly közel van Töröcszentmártonhoz, hogy innen még csak nemrág az egész iparstület, számos iparossegéd és mesternak rándult át oda, száma vagy 300-an, mivel továbbá a kiállított rajzok az iskola záróvizsgája alkalmával is ki voltak az iskola egyik tanteremében állítva s azokat az összes tanuló meg tekintették; miután továbbá a kiállított rajzok egy része az előző évekből való, amikor tehát még szó sem lehetett arról, hogy a zsolnai, vagy más kiállításra kerüljenek: azoknak eredetéhez a gyanu árnyéka sem férhet.

Miután pedig azzal a kifogással is élt a Felvidéki Újság a kiállított rajzokkal szemben, hogy azok a fokozatos haladást nem tüntetik fel, szükségesnek vélem kijelenteni, hogy számdékunkban sem volt, hogy a rajztanítás tanmenetét s a tanuló fokozatos haladását bemutassuk (azt az iskola záróvizsgája alkalmából rendezett rajzkiállításra szoktak tenni), hanem mi csak a rajztanítás eredményeként azt a fokát akartuk bemutatni, amely elzáródott és rendez tanítás által a tanuló egy részével az iparostanoneziskolában elérhető. És megjegyzem, hogy pl. Bécsben, ahol igen fejlett iparostanoneztanítás van, ezelőtt 4 évvel jóformán az összes iparostanoneziskolák évről évre és munkakiállításán a tanulóknak csak legjobb, legsikerültebb rajzait, mintázásait, műhelyi munkáit találtak kiállításra s a rajztanítási menetet csak külön kéresemre mutatták meg, mert tapasztalás szerint a laikus közönség aziránt nem is taposult érdeklődni, a vel figyelmét a sok látóival közűt csak a szembeszökő eredmények keltik föl.

S megjegyzem végül, hogy a töröcszentmártoni állami iparostanoneziskola rajzi felszerelése s a rajzolás intenzív tanítását megengeli: hogy a rajztanár buzgó és régi szakember ezen a téren és hogy a tanuló némely rajzáról a pozsonyi ipartelügyelő, Vig felső iparkiskolai igazgató, Mártony főigazgató és mások teljes ismeréssel és diszkrét nyilatkoztak, kijelentvén, hogy felső iparkiskolában se láttak jobbat, tökéletesebbet —

Kijelentem em ezt annyival is inkább, mivel időközben ezen intézetűt megváltam s így, bár a gánesből s gyanusításból nek is jut, az esetleges díjban és értékes jutalomban már nem lesz részem. Zay-Ugrócz, 1903. szept. 2. Bánfi János, áll. polg. isk. igazgató.*

Azzal, hogy a töröcszentmártoni iparostanoneziskolának kiállítási ezülszámot jutott, dokumentálva látjuk, hogy a zsűri nem helyezkedett a kétkedő Tamás álláspontjára, bár másrészt nem igen értjük, hogy miért jutott gyengébb rajzoknak díszekével De hát ez is a zsűri dolga, amely, szeretjük himni, tisztét pártatlanul, igazságosan igyekezett betölteni.

S végül még valami, ami a — mi magyar sajtónk munkásságának egy részét illeti és — nem dicséri.

A kiállítás az első napokban el volt árasztva mindenféle lapudósítoktól, akik közül többen nem állottak tőlük a kiállítóknak felajánlái és megvártaozott összegeket is enlegettek és kértek eme szívességekért. Voltak, akik ez ajánlatukat elfogadták, de akadtak olyanok is, akik elutasító választ adtak, ez utóbbiak azonban korántsem menekültek meg ezzel a toladó inváziótól. Ugy fővárosi napilapok tudósítói is, amely lapok mint censorus morum szeretnek szerepelni a fórumon, ismételen keresték föl a kiállítókat, alkudozásba igyekeztek becsatlakozni, s mikor így sem érték célt, meg a kiállított tárgyakkal is megelekedtek volna. Így például az egyik riportér 100, majd 50 koronát kért a zayugróezi botgyár igazgatójától, s mikor ez még csak hallani sem akart effle megfizetett reklámról, a riportér 10 botot kért a kiállított botgyártmányból, a mely 10 botot még is érdemelt volna, de más alakban.

Nem hisszük, hogy ez az illót napilapok szerkesztőinek tudtával történt, de végtelenül resteljük, hogy a magyar sajtónak ilyen munkái is vannak s kíváncsoknak tarjuk, hogy egy jövendő kiállítás az effle szegényletes ízelmek elő ne fordulhassanak.

A kiállítás anyagi és erkölcsi végeredményéről, ugy lehet, más alkalommal fogunk beszámolni.

A cellulosegyár közgyűlése.

Töröcszentmárton, 1903. szeptember 26.

Ma tartotta meg közgyűlést a töröcszentmártoni cellulosegyár részvénytársaság. Ennek eredménye elé nemcsak mi, hanem maguk a részvényesek is nagy érdeklődéssel tekintettek, mert a közgyűlés lett volna hivatalo határozati a gyár eladása felől.

Dulla, Vanovics, Mudrony és még néhány tót kirifens azonban már hetek óta oly erős mozgalmat indítottak meg a gyár eladása ellen, a részvényeseket körlevelekkel, meg szóval is annyira befolyásolták, hogy azok még egyszer a tótok kezelezhébe bejelentek és ugy intézték a dolgot, hogy a mai közgyűlés eredménytelen legyen.

Deazra annak, hogy a gyár megvételére oly kedvező ajánlat érkezett be, amely szerint a részvényesek filler vesztéses nélkül engedhették volna át a gyárat, a tót agitátorok mégis annyira befolyásolták a eszl részvényeseket, hogy azok is belenyugodtak abba, hogy bevárják a kereskedelmi miniszternél harmalofku elintézés alatt levő telepungedélyezés kérdésének eldöntését.

Ez az igazi ok, amiért a mai közgyűlésen még nem határozta.

A közgyűlést a kitűzött időnél egy órával később kezdték meg. Ezt azért tették, mert nem bíztak egymásban és hogy az esetre, ha a részvényesek többsége még is a gyár eladása mellett nyilatkozott volna, akáki hibául szolgáljon a közgyűlés határozatának megsemmisítésére.

A közgyűlést Babela tartományi képviselő, a részvénytársaság elnöke nyitotta meg. Ismerette a gyár keletkezésének és viszontagságának történetét, valamint azokat a lépéseket, amelyeket tettek arra nézve, hogy a gyár izembe való helyezésére nézve engedélyt nyerjenek. Az elnöki előterjesztés után számosan szólaltak föl valamennyien az hangoztatva, hogy a remedny nem szabad feladni és be kell várni a kereskedelmi miniszternek harmalofku döntését.

Hosszas vita után abban meg is állapodtak és elhatározták, hogy a gyár eladása vagy megtartása ügyében 1. évi október hó 30. an újabb közgyűlést fognak tartani Töröcszentmártonban.

Altitólag a részvényesek sem voltak számban képviselve, hogy a közgyűlés határozatképes lett volna a gyár eladása vagy megtartása ügyében. Ehhez az alapszabók ok szerint a részvényesek háromnegyedrészének jelenléte szükséges, ami 8750 részvénynek felel meg. Bármint történt azonban a dolog, bizonyos az, hogy a részvényesek többsége, tehát a eszlék, másodsor is felültek a tót vezetőknek, befolyásoltatták ma-

gukat és nem elégedtek meg azzal, hogy minden vesztés nélkül visszavonulhatnak.

Ez az ellonállás pedig teljesen igazolja a mi hazafias aggodalmainkat. Azzal, hogy minden áron ragaszkodnak a Turóczenzintártonban való megtelepedéshez, bizonyítják, hogy itt a nemzetiségi aspirációknak kívánunk támpontot nyújtani. Közgazdasági téren akarnak helyőrszert szerezni. Nekik nem a gyár, nem az általa elérhető fizet, hanem az, hogy itt befűszkelhessek magukat és üzleti összeköttetéseik révén a nemzetiségi eszméknek tegyenek szolgálatot.

Ezt pedig semmiféle általánosan a világon nem engedheti meg. Nem fogják ezt megengedni ők sem, a mi annyival könnyebb, mert hiszen még egy halom kérdés vár eldöntésre, mielőtt arról lehetne szó, hogy a gyár a telepengedélyt megkapja-e?

Különbösen látsz a cseh-től e gyűző bajnokai várhatunk, mi is várhatunk. Azt hisszük, könnyebben, mint ők.

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőket, kiknek előfizetési múlt h. végével lejárt, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek.

Azon t. előfizetőinket pedig kik előfizetéseikkel hátralékokban vannak, ezáltal tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat kiadóhivatalkunk mielőbb eljuttatni sziveskedjenek.

A „Felvidéki Híradó” előfizetési ára:

Égész évre 8 kor.
Fél évre 4

Kiváló tisztelettel

A „Felvidéki Híradó” kiadóhivatala.

HIREINK.

Az Országos Magyar Szövetség Kassán alakuló ülésén Turóczenzinyéből is többen voltak jelen; megbeszéstelen **Berez Gyula**, kir. tanfelügyelő, **Dugonich Titus** fűszárvonó és **Moklós József** könyvkereskedő.

Vadászszakmány. Báró Révfy Gyuláné szül. Boréhtól grófnő orsz. képviselőnek neje, ki Nimródra lelkes híve, a múlt napokban kísérelmez vadásztúrletétlen egy 150 kilós erős vadkant terített le. A grófné a napokban Tápíra utazott, hogy báró Révfy Simon szarvas vadászatán részt vegyen.

Halálóvás. F. hó 25-én reggel hunyt el hosszas szenvedés után Turóczenzintártonban **Dubovszky Karolin**, Boldis Ignácnak, a helybeli polgári és felsőkereskedelmi iskola igazgatójának sógornője. Az elhunyt már régebben betegeskedett és éppen halála napján volt egy éve, hogy Budapestben a vöröskereszt kórházban nagyobb miltét állt ki. A gondos és szeretetteljes ápolás sem menthette meg életét. Temetése az egész város részvételével tegnap délután ment végbe. A család a következő gyász jelentést adta ki: Mély fájdalommal tudatjuk, hogy **Dubovszky Karolin** f. évi szeptember hó 25-én reggel 3 órakor hosszu súlyos szenvedés után elhunyt. A megidőzött hilt tetemei folyó évi szeptember hó 26-án délután 4 órakor fogtak az ág. ev. gy. halotti szertartásra szelőtt a Turóczenzintártoni temetőben örök nyugalomra térteni. Turóczenzintártonban, 1903. évi szeptember hó 25-én, Béke lamrára! **Dubovszky Pálné** szül. Kruczez Emy sógornője, Boldis Ignác sógora. Boldis Dezső, Roldis Ilona, **Dubovszky Ede**, **Dubovszky Emy**, unokatestvérei. **Dubovszky Pál**, Boldis Ignácné szül. **Dubovszky Augusztia** testvérei.

Tűz. E. hó 20-án este 11 órakor kigyullad **Körmöczbányán** Róth asztalos fakamrája, mely tele volt tűnyv. fatörzseccsel. A tűz könnyen válhatott volna végzetessé, amennyiben a kivonult tűzoltóság csak nagynehezen tudott vizet kapni. Teljes szélesedni volt, ami nagyban elősegítette a tűz továbbterjedésének megállítását.

Merénylét a szucsányi bíró ellen. Belajcsik János szucsányi bíró ellen néhány haragosa könnyen végzetessé válhatott merénylétet követett el. A bíró arra öbrédt föl, hogy sokatlan világgóság vett észre lakásában. Azt hitte, hogy a szomszédokban tűz támadt és hangos kiáltásokkal törekedett házínépét költögetni. A míg ezt tette, tönk nagy robbanás roszkettette meg házat, majd sürri esend és sötétség lett. A robbanásra a szomszédok is ijedten sziettek ki, de senki sem tudta mihez fogjon, mert kezdetben éppen semmi gyanusát sem vetek észre. Csakhamar megtalálták azonban egy sörös korsónak roncsait, amiből megállapították, hogy a merénylét azt puskaporrall töltötte meg, azt azzal tapasztotta be, s valószínűleg az ablakon akarta ezt a bíró szobájába bedolmi. Szerencsére a bíró azt a kanócs meggyújtása alkalmával észrevette a világgóságot és lármát esgnyit, amire a merénylét bátorságát veszítve, a töltött sörös kanócs letette és elmenekült. Sem a bírónak, sem az építelnek baja nem történt. A testest erősen nyomozzák és reménylik, hogy mihamarább kézrekerítik.

Iparostanonozaink Bpsten. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter gondoskolt róla, hogy a turóczenzintártoni állami iparostanonizskola 10 jobb tanulója a budapesti tanonizkiallítás megtekintésére. A tanonczok teljesen díjtalanul utaznak Bpstre és ott ellátásban is ingyen részesülnek. Tanonczaink f. hó 26-án indultak Bpstre **Kerlesz János** tanár vezetés alatt és f. hó 28-án reggel érkeznek vissza.

A vihar áldozatai. A f. hó 16-án reggel dúló viharnak ezúttal is megvannak a maga áldozatai. Turcsan Antal kunosvágásai gázlaember még a vihar előtt elindult a handlovai vasárra, hogy ott eladja ökréit. Útközben elérte a vihar. Turcsan tovább haladt két ökrével, egyszerre nagyott villámolt, s a szegény ember holtan esett össze, agyoncsújtotta a villám. A két ökrének semmi baja sem esett, pedig Turcsan láncon vezette azokat. Aggózó telesség találta meg férje holttestét, ki rosszat sejtve, keresésére indult. Ugyanazok e hó 16-án történt, hogy 3 utas kocsin igykezett Handlova felé. Jánoshegy mellett érte őket utól a zivatar. A villám beleütött a kocsiba. Az egyik utas rögtön meghalt, a másik erős égési sebetek kapott, a kocsis pedig megsekkült. A kocsis elő fogott két lónak nem esett baja.

Körmöczbánya erdeje. E hó 21-én megtartott Körmöczbányán a Turóczenzinyében városi erdő legközelebbi 10 évi fatermésének szóbeli árverése, melyen két osztrák és 3 magyar fakereskedő vett részt. Eladási alá került az 1092 kataszteri holdon találtató 30,141 drb fenyőerdő, 202,469 drb fenyőszála, 271,152 m³ tűmör méter költartalommal 1,483,704-kor. töbécéértékben. Árvezett: 1. J. P. H. Glesinger, 2. Löwy Adolf osztrák fanagykereskedő, 3. Adler, 4. Glaszner, 5. Unger. magyar fanagykereskedő. Löwy Adolf ígért legjobbat és pedig 1,900,000 koronát. A becsési tőár 28¹/₁₀₀-kal emelkedett a szóbeli árverésen. Az egy katasz. holdankénti eladási ár: 1740 korona. A tűmör köbméterenkénti átlag tőár a következőképp alakult: becsőtőar volt tűmör-méterenkénti átlagban: 5.47 kor.; eladási ár lett: 7 kor. átlagban. A becsőtőar emelkedett tehát tűmör köbméterenként 1-53 koronával. Az árverési és szerződési feltételek egy magyar fakereskedőnek. Ungernek a kérelmére, aki anyai ágon turóci származású, magyar nyelven is olvastattak fel, miután azok német eredeti szövegezésre a legkifogástalanabb német nyelven tárgyalatott és olvastattat fel az árverés megbeszéléskor. Híre járt, hogy az árverés már előzőleg felebeverték meg, mert a versenytárgyalás, illetve a szóbeli fűárverés — a zárt írásbeli ajánlatok kirekesztésével — egyoldalú, azért az eladási árra kedvezőtlen befolyást is gyakorolhat s így a csupán szóbeli árverést megejtett e feladás még aligha végérvényes.

Iskolaépítés. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter elrendelte, hogy Stubbyafürdőn az állami elemi iskola építése két tanteremmel meg ebben az évben megkezdessék. Ezt bizonyára örömmel veszik tudomásul mindazok, akik tudják, hogy Stubbyafürdőn az állami iskola mily fontos szükségletet pótol.

Dinamitlopás Suttón. A júliusi árvekés által okozott károk helyreállításán még mindig dolgoznak a kassa-oderbergi vasút Suttó-králováni vonalán, ahol a munkát egy **Moderszt** nevű vállalkozó vezeti. A munkánál sok dinamitra van szükséglet, mert a talaj, amelyen a vasúti vonal áthaladott tisztára szikkás. A múlt napokban nagy ijedséggel konstalták, hogy a dinamitkészletből 18 kiló hiányzik. Az a gyanu, hogy azt egy elbeszótott munkás lopta el s minthogy attól tartanak, hogy a dinamit bostonzállásra használja föl, szorgosan nyomozzák. Mások azonban abban a véleményben vannak, hogy a dinamitot azért lopták el, hogy azzal a Vágban halászszeresszenek.

Elűnt gyermek. Giret György hadivégi lakosnak 9 éves néma és nyomorék fiú szülőivel együtt ment ki a mezőre. A míg a szülők munkájukkal voltak elfoglalva, a nyomorék fiú úgy elesantgolt, hogy sem a szülők, sem a keresésére mozgósított emberek mind ez ideig nem akadtak nyomára.

Jó példa. Még a múlt ősszel kezdte meg Nagy Albert szinzigazgató halálán kűntjárt a Felvidéken kislelt truppjával. Nemesztől indult utnak és sok viszontagság után leért Trencsénnyegre déli részébe, ahol először is Baában látotte fel Thalia sátorfáját vajni kevés szerencsével. Onnan Zay-Ugróczra is átrándult két-két előadásra, de eleinte szintén csak kevés szerencsével, mert a kaszinó terme nem nyilt meg előtte, az újonnan testelt falakat féltve tőle s így egy kis kurtakoremsa nagyobbik szobájában állította tel „francia színpad”-át. (Hogy miért francia, azt csak ő tudja). Ekkor azonban egyet zökkent Fortuna szekere s Nagy Albert direktort egy szerény kis kassához juttatta. Ugyanis jó példát adandó az ottani maroknyi magyarságnak, Zay Miklós grófné is bérelt néhány ülőhelyet s személyesen is

megjelent gyermekei nevelőivel az előadások, minek következtében még a német tisztviselők közül is többen megjelentek. A két előadást feszelen táncmulatság követte a kaszinóban, amelyen a grófné is részt vett.

Tenyészállatkiallítás. Stubbyafürdőn szeptember 17-én lett megtartva a tenyészállatkiallítás. A felhajtás nem volt ugyan nagy, de oly szép növendékbikák, iszűk és tehének csoportosítottak össze, hogy a bíráló bizottságnak nehéz szerep jutott elbírálni azt, hogy kinek adassék az első díj. Kiosztásra került 300 korona államdíj és 15 korona pásztordíj. — Növendékbikákra első díjat 25 kor. Kleszky György kislálvi lakos, II-ik 20 kor. díjat Hammer János felsőstubbyai, III-ik 15 kor. díjat Csierni András bodorfalvi, IV-ik szintén 15 kor. díjat Hammer Praesko Ignác felsőstubbyai és V-ik díjat 10 kor. Veisz Antal szintén felsőstubbyai lakos nyerte el 5 kor. pásztordíjat kapott Kontsek Gábor, Klein Emil és Hírának János cseledej. Úszűkre az első 35 koronás díjat Zorkóczy János zorkóczy lakos, II-ik 25 kor. díjat Sierba Mihály moszei, III-ik 20 kor. díjat Csikál Gusztáv tőprónai, IV-ik 15 kor. díjat Hírsek József dubovai, V-ik 15 kor. díjat Szomora József dubovai, VI-ik 10 kor. díjat Bornemissza János divéki (váltóór), VII. Czvik Mihály ivánkófalvi és a VIII-ik 10 kor. díjat Kollár József moszei lakos kapta. Tehénekre az 1-50 30 kor. díjat Keviczky Zsigmond keviezi, II-ik 15 kor. díjat Minárik István stubnyai, III-ik 10 kor. díjat Petercz János dvorezi és IV-ik 10 kor. díjat Merek András szentmihályi lakos nyerte. A bíráló bizottság a kiállított anyaggal meg volt elégedve, a törekvő tenyészőknek Zorkóczy Tivadár elnök köszönetét fejezte ki. Az önlökön kívül a bíráló bizottságban szerepeltek: Keviczky Imre közgazdasági előadó, Ebner Jenő állattenyésztési felügyelő, Matušovit Mihály, Kolm Hungó, Russziska József th. m. kir. állatorvos és Hudák Endre jár. m. kir. állatorvos.

A ruttkai football társaság Zniön. A nyár folyamán a zniönváraljai footballtársaság barátságos versenyt vívott a ruttkakkal. Amint most beműnkelt Zniönváraljáról értesítenek, a ruttkaiak azt a látogatást legközelebb visszajázzák.

Szinészek Körmöczbányán. Halmy Imre szinzigazgató társulata f. hó 16-án kezdette meg előadásait Körmöczbányán a Szarvas szálloda nagytermében. Első napon Sudermaan H. „Otthon”-ját adták. Ebben a darabban Cs. Radó Rózi kreálta a főszerepet mint Magda, Halmy pedig a nyugalmazott ezredes szerepét adta. Cs. Radó Rózi fényesen oldotta meg a szerepét. Ugyanezt mondatjuk a többi szereplőről is. Szépen, őszhangelatosan játszanak mindannyian. Szept. 17-én „A drótosztó” került színre zsutolt ház előtt. 18-án Herezeg Ferencnek „Kéz kezét mos”-e. bohózatos vígjáték, 19-én pedig a „Svihokok”-e. operette kerül színre, 20-án két előadás volt; d. u. egy gyermek előadás, „Robinson Crusoe az emberököz között”-e. darabbal, este pedig az „Egy görbe nap” című bohózatos vígjátékot adták.

Uj állami iskola. Zay-Ugróczon a magyar közközt. kormány előkészít elemi iskolát szervezett az ott fennálló felső népiskola mellé, amely most már három tanítóval önállóan működik. A közközt. miniszter most elhatározta, hogy ezen iskola részére új, díszes épületet emeltesse, mivel pedig a község megfelelő telekkel nem rendelkezik, a gr. Zay Miklós-tele zay-ugróczy uradalom gondnoka, Zay Moklós grófné születtett gr. **Károlyi Margit**, ingyen telket ajánlott fel e célra az általa épített új polgári iskolai épület mellett, újabb tanfeljelt adva ezzel annak az áldozatkészségnek, amellyel ez az uradalom a magyar kurtörökövséket ezen exponált helyen mindenkor üzentlenül támogatott, — valamint saját egyéni értékbecslésének is, amellyel ezen törekvéseket kíséri.

Elhalasztott állatkiallítás. A Turóczenzintártonban tervbe vett s mai napon megtartandó tenyészállatkiallítás a Kostyában, Szucsányban és Turánban fellépett ragadós száj- és körimájban miatt megküszült. Ezen fertőző betegséget Chrenkó János turáni lakos Szepessvármegye öblőbi járásban vett ökrökkel czipette Turóczenzinyébe.

Szűrtő ünnep Ruttkán. A ruttkai Daloskör f. évi október hó 3-án a vasúti vendéglő éttermében szűrtő ünnepet rendez, amely este 8 órakor kezdődik. A tiszta jövedelmek a **Daloskör** zászlóalaja javára fog fordított.

A puskabot. Temesváry János szucsányi vasúti munkás valahogy egy olyan puskának a birtokába jutott, amelyet mint sétápalézat is használni lehet. Erről a esendős tudomást szerzett és mert a fegyvervaló nem fizette utána, jegyzőkönyvet vettek föl vele. Amíg a községváiban tárgyaltak, Belajcsik János községi bíró kezébe vette a puskabotot és addig esvárgatta, míg az elült és a töltes Temesvárynak oldalába fűródott. A rosszul járt embert Teschenbe vitték kórházba.

Tűr tábornok emlékiratal. Mikor Világos után, az elnyomatás szomorú napjában, a magyar nép arra gondolt, hogy fegyverrel vívja vissza a szabadságát, akkor a Messiasként várt Kossuth Lajos mellé még egy szabadtót képzelt: Tűr Istvánt, akit 1860. óta Garibaldit legkiválóbb bajtársa gyanánt ünnepezt az olasz nemzet és egész Európa. Tűrt a magyar emigránsok már rég ismerték akkor: 1848/49-ben nem harezolt ugyan a honvédség sorai közt, de olaszföldön magyar légió szervezett Világos után Mazzinivel éveken át zaklatta az osztrákokat; küzdött a reakció ellen 1849-ben Bädenben, 1855-ben a krímiai szövetségesek szo. latában, 1857-ben a eszkeszeket látította, 1859-ben Garibaldit mellett harezolt, majd a délszlávok közt agitált és a „marsalati czeré expedíciójában világhírűvé tette nevét.“ Számos harezoteren vívta ki altábornagyi rangját és mindig csak a magyar ügyért harezolt. Rokonságba jutván a franciaiz császári családdal, nagy összeköttetéseit fontos diplomáciai missziókban érvényesítette és aktív szereplő volt nagy horderőjű és a magyar ügyre visszalátó európai eseményekben. A kiegyezés után itthon és a külföldön nagyszabású közzgazdasági alkotásokkal foglalkozott. Az utóbbi husz év alatt a magyar állam jólire, a népek szabadsága és Európa békeje érdekében publicisztikai tevékenységet fejtett ki nagy világlapokban a nemzetközi kongresszusokon. Évek óta állandó munkatársa a „Magyar Hírlap“-nak, amely kizárólag közli ezikkeit. Ezen sokoldalu szereplésének hatvan évre terjedő nevezetes mozzanatait Tűr István megírja most az emlékiratában, melyeknek közlését a „Magyar Hírlap“ kezdi meg az októberi nyegyedél. Úgyaneseak most kezdi meg a „Magyar Hírlap“ a „Tolvaj? Gyilkos?“ című szenzációs angol regény közlését. A „Magyar Hírlap“-nak, e független, szabadalvú, a magyar nemzet jogaitér lelkésedéssel küzdő napilapnak előfizetési ára negyedévre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. Kiadóhivatalának ezime: „Magyar Hírlap“ Budapest, V., Honvöl útca 10.

Felölös szerkesztő: Berecz Gyula.
Főmunkatárs: Bárdi János.

Elsőrangú gyógyviz!
A m. kir. belügymin. 36896/902. sz. rendeletével gyógyforrások minősítve

a Málnási „M Á R I A“ gyógyforrás

kiváló köpeltő és étvágyemelő, természetes alkalikus sós sa vanyviz mely dr. Hanákó Vilmos, a nagy, tud. akadémia tagja és a budapesti II. ker. állami főorvostanok elnöke tanárnak vegy. elemzése, és dr. K u r t h y Dező budapesti egyetemi magántanár és az „Erzseb- királyi-n. Sanatorium“ igazgató főorvosának, valamint több tekintélyes orvos, u. m. dr. Flechtenthaler, dr. Józsa Ernő stb. véleményes bizonyítványára szerint a lechteschovizit (Amandbrunn), a gleichenbergi (Constantinquele), az emsi, sőt a világhírű Nieder-s-eite r-si vizet hatalmas jóval felülmúlja és így sikeresen használható:

a torok, gége, légség heveny- és idülthurujainál, a tüdő-tuberculosis minden stádiumában, gyomor s belhuzam hurutos bántalmainál, vérszegénységénél, köszvény és izomsznál.

Kapható: THOMKA MILOS
fűszerkereskedésében nagyban és kicsinyben.

Ajándok idei legfinomabb

málnaszörpöt

5 kilós postacsomag (résza súly 4 1/2 kilo) bérmentve 7 korona, 100 kilo vételnél exkluzive csomagolás 100 kilo 120 korona, 1000 kilonál 1100 kor., 10,000 kilonál 10,500 kor. Csak készpénzfizetés ellenében.

GAZDIK JÁNOS
gyógyszerész
Körmöczbányán.

Thierry A.
gyógyszerész BALZSAMA
a legjobb diatikus házigyogyozor

emésztési zavarak, gyengeség, lassul lét, gámsorogás, fejfájás, kiütés, véres ellen, nyálkázás, tisztító hatás, 12 kisti vagy 6 kentös palack bérmentve ládával együtt 4.— korona.

Gyógyozortár a vendághaloz. Thierry A. Pragra, Rohitsch savanyforrás mellett Valodi csak az oldalt álló apoczn-védjegygyöl.

Nagyon ajánlható ezen szert utazásnál magval vinni.

Thierry-féle valodi Centifolion kenőcs

a legeresebb hűzőkenőcs, teljes tisztítás által fájdalommentli, gyors gyógyulo hatása van, eáltal puhítás által minden bejutott idegen testet Tűrtőlünk kerekpávosoknak és lovasoknak nélkülözhetetlen pótlás bérmentve 2 legly 3.50 K. Gyógyozortár a vendághaloz. Thierry A. Pragra, Rohitsch savanyforrás mellett.

Óvakodjunk a hamisításoktól. Valodi csak minden téslylybe beegertt védjegygyöl.

Nagyon ajánlható ezen szert utazásnál magval vinni.
Központi raktár: Török J. gyógyszerárban Budapest, Mittelbach S. gyógyszerárban Zágrábon — és Brady C. gyógyszerárban Bécsben.

Mirigydagatoknál, görvényél, angol betegségekél, bürkütsenekél, köszvényél, csznál, torok- és tüdőbetegségél, idült köhögsénel, gyöngékdő, sápadt, vérszegény gyermek részére ajánlom az általános kedvelt és sokat használt

Lahusen-féle jód vas-csuka-máj-olajat.

A legjobb és leghatasosabb csukamajolaj. Gyógyezere nézve fölül minden hasonló készítményt és újabb gyógyszer. Ize fölülte finom és enyhe, miért is nagy gyermekek, mint felhöztek szivesen szedik és könnyen emésztik. Az utolsó évi használat kb. 120,000 literig legjobb bizonyították jószágának és kedveltségének. Számos elismerés és közismó levél. Ára 3.50 és 7 korona, utóbbi nagyság hosszabb használatnál előnyösebb. A beszerzésnél tessék figyelni a gyáros czégre: **Lahusen gyógyszerész, Bréma.** — Kapható: Vidéken: Gazdik János gyógyszerárban Körmöczbányán és Toperczer Sándor gyógyszerárban Turóc-Szent-Márton.

Már 1 koronáért **ORVOS-SORSJÁTÉK** 50.000 korona nyerhető

Már 1 koronáért 50.000 korona nyerhető

Budapest, IV., Váci-u. 17 a.

Főnyeremény: 50.000 K. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennél fogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessék késni, hanem nagybecsű megrendelését sziveskedjék lehetőleg azonnal elintézni, mert a huzás már folyó évi október hó 10-én lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:
BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCA 17 a.

Sorsjegyek kaphatók helyben:
Felvidéki Híradó kiadóhivatalában, továbbá minden dohányüzsdében és minden vidéki városban.

PÉNZT, sok pénzt, havonként 1000 koronáig kereshet mindenki tisztességesen minden szakszemlet nélkül. Kijelölje az évi E. 465. jelze alatt a következő ezütre: **Annoncen-Abteilung des „Merkur“ Mannheim, Meerfeldstr.**

Faaverési hirdetmény.

A következő erdőbirtokosok faanyagai kerül zárt írásbeli versenytárgyalással egybekötött nyilvános árverés útján eladás alá:

Aiso-Turcsok	v. úrb.	171 db. rúd.	448 db. luc. és jeg. f.	133 m ³ ;	1016'05 k. értékben
Aiso-Turcsok	"	208 "	998 "	626 "	3915'02 "
Felső-Stubnya	"	13 "	1596 "	1875 "	13803'75 "
Neczpál	"	19 "	1078 "	2123 "	6255'03 "
Priekpoca	"	1261 "	1261 "	8550'05 "	"
Turán	"	418 "	1039 "	1039 "	4024'60 "

Az árverés a turóc-szent-mártoni m. k. járási erdőgazdálkodás hivatal s helyiségében 1903. évi október hó 12-én délelőtti 9 órakor, a kezelő kir. erdőfőszert és az erdőbirtokosok megbízottjai jelenlétében fog megtartani. Venni szándékozók ezen faárveréshez azon kijelentéssel hivatnak meg, hogy a sajtákezelőg irt zárt írásbeli ajánlataikat, melyekhez a bec. ár 10% -a óvadékképpen készpénzben vagy óvadékképpen értékpapirokban csatolandó, az ajánlatvó neve, lakása és utolsó postája, valamint a felajánlott vételár számokkal és betűkkel erthetően és olvashatóan kiírandó, az árverést vezető megbízott kezébe nyújtsák be. A zárt írásbeli ajánlatokban — melyek csak az árverés megkezdéséig nyújthatók be — kijelentendő, hogy az ajánlatvó az árverési feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti. Később érkezett, valamint pótl- és utóajánlatok és oly irásbeli ajánlatok, a melyek ivenként 1 kor. bélyeggel ellátva mincesnek, s ezen hirdetményben jelzett feltételektől eltérnek, figyelembe vételmi nem fognak. — Árverési feltételek az alóli kir. erdőgazdálkodás hivatalos helyiségében a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Turóc-Szent-Mártonban, 1903. évi szeptember hó 22-én.
Hatalossági és erdőbirtokossági megbízásból:
A m. kir. járási erdőgazdálkodás.

308—1903.